

U gap tarkibidagi komponentlarning asosiy va ikkilamchi qismlari o'rtasidagi ierarxiyani aniqlab, ularning o'zaro bog'lanish usullarini aniq qismlarga ajratadi. Bu tahlillar an'anaviy sintaktik qarashlarni yanada boyitgan.

I.Rasulov so'z tartibining faqat grammatik emas, balki stilistik va pragmatik yukka ega ekanligini ta'kidlaydi. Gapdagi so'zlar joylashuvi muhim ma'no farqlarini keltirib chiqarishi mumkinligini ko'rsatadi.

Xulosa qilib aytganda, Inomjon Rasulovning sintaktik qarashlari grammatik yondashuvlar bilan bir qatorda zamonaviy kontekstual va kommunikativ yondashuvlarni ham o'z ichiga oladi. U o'zbek tilining sintaktik tizimini nazariy asoslangan, sistemali va tahliliy yondashuv bilan o'rganishga katta hissa qo'shgan.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR

1. Rasulov I. Hozirgi o'zbek adabiy tili. – Toshkent: O'qituvchi, 197
2. Rasulov I. O'zbek tilining grammatikasi (morfologiya va sintaksis). – Toshkent: Fan, 1983.
3. Jo'rayev N. O'zbek tilshunosligining rivojlanish bosqichlari. – Toshkent: Fan, 2008.
4. Jo'rayev N., To'xtayev N. Tilshunoslik tarixi. – Toshkent: Fan va texnologiya, 2015.
5. Karimov A. Professor Inomjon Rasulovning ilmiy merosi. // "O'zbek tili va adabiyoti" jurnali, 2010, №4.
6. Xaitboev M. Tilshunoslik asoslari. – Toshkent: Akademnashr, 2020.
7. Qosimov B. va boshqalar. O'zbek tili: ilmiy-nazariy asoslar. – Toshkent: O'zbekiston Milliy ensiklopediyasi, 2005.

GAHI KO'RDIM FALAKDIN NOTOVONLIG'...

*Tojixon Toshboltayeva,
QDU o'zbek tili va adabiyoti kafedrasi
dotsenti, filologiya fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD)*

Annotatsiya

Ushbu maqolada buyuk mutafakkir shoir Alisher Navoiyning zamonasida ahli ilmga, xususan yosh ilm toliblariga bo'lgan ustozlik mehri, otalik muhabbati, ularni tarbiyalashdagi mehnat va mashaqqatlari, iztiroblari haqida so'z boradi.

Kalit so'zlar: farzand, mehr, muhabbat, otalik sadoqati, farzandlar kamoli, otalik iztiroblari.

Аннотация

В статье рассматриваются наставничество, отцовская любовь, труд и тяготы воспитания молодых интеллектуалов во времена великого мыслителя и поэта Алишера Навои.

Ключевые слова: ребенок, привязанность, любовь, отцовская преданность, детская зрелость, отцовские страдания.

Abstract

This article discusses the mentorship and fatherly love of the great thinker poet Alisher Navoi for scholars, especially young students of science, his labor, hardships, and suffering in raising them during his time. Key words: child, affection, love, fatherly devotion, children's perfection, fatherly suffering.

Hazrat Alisher Navoiyning hayoti va ijodi o'zining mo'jizakorligi, ko'lamining beadadligi va ohangrabosi bilan har bir insonni hayratga solib keladi. Olloh tomonidan bir suyakli bandasiga berilgan bunday hadsiz iste'dod va iqtidor, shuning zaminida yuzaga kelgan ma'naviy boylik biz – o'zbek xalqining baxtidir. Shoir umrining har bir kuni, har bir yili ijodiy mo'jizalar yaratilishiga, xalq uchun yaxshilik qilishga, o'zbek xalqi tafakkurining yuksalishiga sarflandi. Shu bois olti asrdiki, Navoiy biz farzandlariga imon yo'lini ko'rsatib kelmoqda.

Ma'lumki shoir o'z umri davomida minglab shogirdlarga ustozlik qilgan, ba'zilarini esa bolaligidan katta qilib "farzandi arjumand" deb atagan. Mirzobek, Mir Darvesh, Xoji Muhammad, Sulton Husayn Xatmiy, Sayid Muhammad, Mir Ibrohim kabilar shular jumlasidandir. Biz shularning ba'zilari haqida to'xtalamiz.

Mirzobek shoirning sevimli farzandlaridan biri, iste'dodli shoir bo'lgan, Navoiy uni xalifalik martabasiga ko'tarmoqchi bo'ladi, hurmat bilan e'zozlaydi, har sohada g'amxo'rlik qiladi. Bu davrda shoir Abusaid Mirzonining tazyiqlariga uchrab, musofirlik azoblarini tortib yurgan paytlari edi. Abu Sayid Mirzobekni o'z xodimiga aylantirish uchun saroyga ishga taklif qiladi. Mirzobek shohning ra'yini qaytara olmay taklifga rozi bo'ladi. Navoiy bu holatdan qattiq iztirobga tushadi. Shoir uning "bo'luptur" radifli baytiga tazmin qilib yozgan g'azalida Mirzobek haqida fikr yuritadi:

Ko'zing ne qaro balo bo'luptur,
Kim, jong'a qaro balo bo'luptur.
Begona bo'luptur oshnodin
Begonaga oshno bo'luptur.

Navoiy g'azalning dastlabki baytlarida shogirdi firoqida chekkan dard-alamlari unga davo bo'lganligini yozadi va unga sadoqat izhor qiladi. Mirzobekning undan begona bo'lib, begonaga ya'ni Abu Sayidga oshno bo'lganidan g'oyat achinadi.

Mirdarveshni ham otalik mehri bilan tarbiyalaydi ammo, u ham uzoq safarga ota iznisiz ketib uni sog'inch iztirobi bilan qiynaydi.

Andakim, hajr kamiyatini so'rdum

Bir-ikki yor sanga topshurdim

Biri ham yor manga, ham farzand

Jonga oromu, yurakka payvand.

Biri hamsuhbatu, hamdardu rafiq

Tuqqanimdin dog'i yuz qatla shafiq.

Nihoyat Mirdarvesh uzoq safarni, Mirzobek esa saroy xizmatini tark etib, ustoz huzuriga qaytadilar. Biroq ko'p o'tmay Mirzobek 35 yoshida bu dunyoni tark etadi. Piri ustoz uning bemahal o'limiga g'oyat achinadi. "...Hayf va yuz hayf va darig' va yuz ming darig'kim, hayot chashmasidan serob bo'lmadi va umri naxli mevasidin bar emadi. Mazori Samarqand mahfuzasida Ahmad Hojibek sallamulloh madrasasida mutayyin madfanlaridadur. Makoni ravzai jinon va ruhig'a firdavsi a'loda makon bo'lsin," deb yozadi. [“Majolis-un-nafois”, 37-bet]

Bu orada Abu Sayid Navoiyni Samarqandga surgun qiladi, ustozsiz, himoyasiz qolgan Mirdarveshni esa qora kuchlar o'z domiga torta boshlaydi. Tushkunlikka tushgan shogird ichkilikka beriladi va og'ir kasallikka chalilib vafot etadi. Shoir yozadi:

Yoshung'on emish qaro bulutg'a mohim,

Gardunni sovurmoqlik erur dilhohim

Kirmush qaro tufroqqa kuyoshdek shohim,

Nevchun qaro qilmasun quyoshni ohim...

Bobur “Boburnoma”da Navoiy haqida “Ahli fazl va ahli hunarg'a Alisherbekcha murabbiy va muqavviy ma'lum ermaskim, hargiz paydo bo'lmish bo'lg'ay”, deb yozadi. Hazrat Navoiy mamlakatdagi iste'dod egalarini tarbiyalab ham iqtisodiy, ham ma'naviy jihatdan qo'llab quvvatlagan, madrasalar qurdirgan, tolibi ilmlarga maosh tayin qilib ularni rag'batlantirib borgan. Shogirdlariga otalik mehri bilan qaragan, ularning sho'xliklarini, nodonliklarini kechirib, g'amxo'rlik qilishda davom etgan va kamolotlarini ko'rishni orzu qilgan.

Navoiy jondan aziz musohib shogirdlari Hoji Muhammad va Mir Ibrohimni ham avvalo ilohiy fazilatlarini – g'oyatda teran bilim, yuksak iste'dod va juda yoqimli nutqlari uchun sevgan va qadrlagan. Shoir “Majolis-un-nafois”da yozadi: “Mavlono Hoji Muhammad-Mashhaddindur. Ko'praq avqot bu faqir bila musohibdur va farzand o'rnig'adur, balki andin ham azizroq. Ahloqda malakiydir, bashar surati ila kelgan va atvorda farishtadur, inson surati zuhur qilg'on. Tab'i sofiy va tafakkuri barcha diqqatlarga vofiy. Zehni mushkulkusho taaammulli funun ishkolig'a raso”. [Majolis un nafois”. 70 bet] Hoji Muhammad Navoiy xonadonida

shoirning eng sevimli farzandi va sevimli musohibi sifatida qadrlangan. Mehribon ota va g'amxo'r piri ustoz uni bir kun ko'rmasa sog'inib, betoqat bo'lgan. Sevimli farzand xarbiy xizmatda bo'lganida, shoir shaharni tark etib, u bilan sahroda yashaydi.

Gar shahrni tark etib, sahroga qo'yubmen yuz,
Ma'zur erurmenkim, mohim erur o'rdo'da.

Hoji Muhammad dushmanlarning ig'vosiga uchib, shoirdan uzoqlasha boshlaydi. Safarga ketib yillab yo'q bo'lib ketadi, otani intizor qilib, yullariga termultiradi. Nihoyat sog'inch g'olib kelib, ota farzandini o'zi izlab boradi. Farzand esa uni noxush kutib oladi, va qo'pol muomalada bo'ladi. Bundan ota ranjisada yana mehr bilan farzandiga intiladi. Uni sevishda davom etadi. Bu o'rinda Navoiyda ham barcha otalarga berilgan kabi bahri kenglik xislatini namoyon bo'lganligini ko'ramiz. Ammo farzandidan ranjiganini quyidagi g'azalida izhor qilgan.

Men agar mahrum edim, mahram ham ermas erdi ul,
Ko'nglim aro ozurda erdi, lek minnatdor edi.

Shoirning o'zi e'tirof etib tarbiyalagan yana bir farzandlaridan biri Mir Ibrohimdir. Navoiy "Majolis-un-nafoisda" "Sulton Husaynning o'g'lidur va faqirning og'asining nabirasidir. Faqir uni o'g'il chilay asrabmen", deb ma'lumot bergach, bu bolani og'osi Shayx Bahlulbekning nevarasi, sevimli shogirdi Husayn Xatmiyning o'g'li ekanligini aytadi. Shoir o'g'liga atalgan bir maktubida unga bolaligidan to so'nggi damgacha singgan mehnatlariyu qilgan yaxshiliklarini eslatadi va shu yo'l bilan uni uzoq safardan qaytarmoqchi bo'ladi. Xat boshida Mir Ibrohimning qashshoq bir oilada dunyoga kelib, moddiy qiyinchilikda o'sgani, shoir uni farzandlikka qabul qilib, "chehrasini mazallat tufrog'idan aritganini" yozadi. So'ngra haqiqiy ota bo'lish uchun o'ziga qat'iy so'z bergani, o'g'liga qattiq mehr qo'yib, butun hayotini unga bag'ishlagani va kechayu kunduz uning tarbiyasi bilan band bo'lganini ta'kidlaydi. "Hayotimni sening tarbiyatingga mash'uf va ovqotimni sening muhofazatingga masruf qildim va farzandlig'ing raqamini xotiring'a muharrar va otalik mehru shafqatin sening muhofazatingga muqarrar etdim. Oyu yilda bir kun, balki kechalik, kunduzlikda bir soat ahvolingdin g'ofil bo'lmadim..." deb yozadi shoir.

Nihoyat farzand barcha ilmlarni teran biluvchi benazir olimu fozil va haqiqiy inson bo'lib etishadi. Navoiy shogirdining nafaqat ma'naviy, balki jismoniy kamolotiga ham e'tibor beradi. U boshlang'ich ta'limni olgach otasidan saboq ola boshlaydi. Darsdan so'ng jismoniy mashqlar bilan shug'ullanadi, ot minib maydonga boradi. U erda yigitlar bilan chavgon o'ynaydi, ot choptirib, kamondan nishonga o'q otish kabi musobaqalarda qatnashadi.

Tariqat va uning maktablariga qarshi bo'lgan mutaassib ruhoniylar, shoir tanqidiga uchragan unsurlar fitna-fasod gaplar bilan Mir Ibrohimni ham shoirdan sovtutish va uzoqlashtirishga harakat qiladilar. Mir Ibrohim o'zi va otasining pokligiga ishonsa-da, quruq tuhmatlarga chidayolmay mayga ruju' qo'yadi.

Mast chiqdi, yana ul qotili bebok yigit,

Chok aylara ko'ngillar yoqasin chok yigit.

Shoir Mir Ibrohimni kuchli nazorat ostiga olgach, u Navoiy xonadonini tark etib, o'z uyiga qaytadi va ichishni davom ettiradi. Shoir Astroboddan qaytganida o'g'lini batamom sarxush holatda ko'radi. Uni bu yo'ldan qaytarish uchun har qancha harakat qilmasin, foydasi bo'lmaydi. Mir Ibrohim shoirdan yo'l harajatlari uchun mablag' olib yana yo'lga o'tlanadi. Ammo foydali mehnat bilan shug'ullanmaydi. Navoiy o'g'lining noyob iste'dodini va otaning bir necha yillar davomida qilgan mehnatlarini uvol qilganidan qattiq ranjiydi. "U farzandlarini dushmanga aylanganidan qattiq iztirob chekadi va dard alamini zo'rligidan Hoji Muhammad va Mir Ibrohim nomlarini "Majolis-un – nafa'is"ning 1491 yilgi nusxasidan tushirib qoldirib, 1498 yilgi nusxasida qayta tiklaydi." [M. Maxmud.] "Yana Navoiyni o'qib", T.: G'G'ulom nomidagi nashriyot – matbaa ijodiy uyi, 2011. 65-bet]

Yuqoridagilardan kelib chiqib aytishimiz mumkinki, Hazrat Navoiy shogirdlarini ota sifatida tarbiyalab, kamolga etkazishga harakat qilganligini, bu boradagi qiyinchiliklar va iztiroblarni bir ota sifatida jimsi jonidan o'tkazganligini ibrat sifatida qabul qilishimiz lozim. Shoir aytadi:

Gahi ko'rdim falakdin notavonlig',

Gahi ko'rdim zamondin komronlig',

Base issig'-sovug' ko'rdum zamonda.

Base achchig', chuchuk tortdim jahonda.

Navoiy yuksak ijodiy orzusi amalga oshganidan behad sevinadi. Kelgusi avlodlar buni asarlarimdan o'qurlar va eslarlar deb umid qiladi:

Toki Navoiy chekti raqam ishtiyoqi yor,

Shoyadki bo'lg'ay bir kun elga hikoyatim...

Oллоhga shukrki, har birimizning xonadonimizda Navoiyning hech bo'lmaganda bitta asari mavjud va undan bahramandmiz. Hammamizga Navoiy ibratlari o'laroq yashamoq nasibi ro'zi aylasin, inshalloh.

Foydalanilgan adabiyotlar

1. Алишер Навоий. Тўла асарлар тўплами. 10 жилдлик. Т., Ўз МЭ нашр. 2011.

2. Алишер Навоий. Тўла асарлар тўплами. 10 жилдлик. Т., Ўз МЭ нашр. 2011.
3. Зайниддин Восифий. Бадоеъ ул-вақоеъ. Т.: Адабиёт ва санъат нашриёти. 1979.
4. Заҳриддин Муҳаммад Бобур. “Бобурнома”. Т.: “Ўқитувчи” нашриёти. 2018.
5. Муҳаммаджон Махмуд .“Яна Навоийни ўқиб”.Т.: Ғ.Ғулом номидаги нашриёт – матбаа ижодий уйи, 2011.
6. Бердак Юсуф. Мумтоз адабий асарлар луғати. 2010.
7. Бобоева Т. Шеър илми таълими. Т.: “Ўқитувчи”, 1996.
8. Болтабоев Ҳ. Мумтоз сўз қадри. Т.: “Адолат”, 2004.
9. Воҳидов Р.Ж., Эшонкулов Ҳ.П. Ўзбек мумтоз адабиёти тарихи. Т.: 2006.

TILDA “SHAXS OMILI” TUSHUNCHASINING IFODALANISHI (lisoniy sathlar uygʻunligi aspektida)

Umiddjon Yigitaliyev,

Qoʻqon davlat universiteti dotsenti

Annotatsiya

Mazkur maqolada tilda shaxs omili tushunchasi antroposentrik paradigmaning kognitiv-verbal tadqiq usuli yordamida oʻzbek tilining barcha sathlari uygʻunligida voqelanishi masalasi tadqiq tahlil etiladi.

Kalit soʻzlar: til, shaxs, tushuncha, antroposentrik paradigma, konsept, assotsiativ-verbal tadqiq, lisoniy sath,

Аннотация

В данной статье анализируется вопрос о понятии личностного фактора в языке в гармонии всех уровней узбекского языка с использованием когнитивно-вербального метода исследования антропоцентрической парадигмы.

Ключевые слова: язык, личность, концепт, антропоцентрическая парадигма, понятие, ассоциативно-вербальное исследование, лингвистический уровень.

Annotation

This article analyzes the issue of the concept of the personal factor in language in harmony of all levels of the Uzbek language using the cognitive-verbal method of research of the anthropocentric paradigm.

Key words: language, personality, concept, anthropocentric paradigm, notion, associative-verbal research, linguistic level.